

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

5. Vtrum Saul annos 40. regnauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Ira nempe nonnulli Rabinorum, sed non probant, quod hic de quo
ferunt.

*Sententia
cōmuni.*

4. Alij pleriq; omnes istum annum bonis moribus Saulis attribuerunt
sensus: Saul erat sine dolo, sine fallacia, simplex, innocens tanquam
anni, quando regnare cepit. *Sicut filius vnius anni in quo non sunt callos,*
Chaldæus Paraphrastes. Nam reuera erat *electus & bonus, & non in
Israel melior illo.* 1. Reg. 9. v. 2. Quæ interpretatio vt communis est, vt
retinenda, cum familiare sit Hebræis suppressere particulam *com-*
ph, quæ ipsis idem valet, quod Latinis aduerbium *sicut* vt Psalmus
habemus, *transmigrā in montem sicut passer;* Hebræus verò; *in montem*
raro in scriptura ij vocantur paruuli, qui humiles, vitæ morumque
sunt insignes, vt ipse Saul 1. Reg. 15. v. 17. *Nonne cum paruulus esses in oculis
in tribubus Israel factus es?* Apostolus Corinthios ad simplicitatem &
tem excitans, nolite, ait, pueri effici sensibus; sed malitia paruuli estote
14. v. 20. Et Christus Mathæi 18. v. 3. *Nisi conuersi fueritis, & efficiamini paruuli
non intrabitis in regnum cælorum.* Bene addit Tostatus q. 1. idcirco hic
tionem bonitatis Saulis, quia *immediate agitur de peccato & abiectione eius,*
catur, quod bonitas humana valde mirabilis (mutabilis) est. Ita hunc locum
bitate Saulis interpretantur S. Gregorius 1. Reg. 13. lib. 5. cap. 7. S. Hiero-
Procopius, Lyranus, Hugo Cardinalis, Sa, Menochius hic. Sanctus
mento huius capituli.

QVÆSTIO V.

Utrum Saul annos 40. regnauerit.

*Ratio du-
bitandi.*

1. **I**D affirmare videtur Apostolus Act. 13. v. 20. Dedit eis Saul filium
rum de tribu Benjamin annis 40. Quem annorum numerum Sa-
ad scribunt, Quilins Hilarion de mundi duratione, Frecolphus totius
cap. 19. Salmeron proleg. 14. form. 17. Fauet Legionensis. Gal. 2. v. 10.
annos regnasse Saulem, & obiisse septuagenarium. vt refert Sanctus
num. 2. Quæ opinio etiam S. Augustino tribui solet, qui lib. 17. *Contra
Saule, quadraginta inquit, annos regnauit super Israel, tanto scilicet spatio tempo-
to & ipse Dauid. Et lib. 18. cap. 20. Eoq; (Saule) defuncto Dauid successit in
annos à Saulis imperio XL.*

*Explica-
tur.*

2. Ego nihilominus, saluo meliori iudicio, non ausim sine scriptura
supputationem S. Augustino attribuere. Nam ipse lib. 18. cap. 22. *Dauid
quentibusq; iudicibus vsque ad Heli inclusiue annos 27. & 33. regna-
uit.*

quod nimirum absorptis seruiturum annis liber Iudicum ab obitu Moyses, ad
momentum Heli enumerat, si Iosue anni 12. computentur. Sicut igitur annos op-
pressionum temporibus iudicum inuoluit, ita Samuelis annos Imperio Saulis
comprehendere videtur, atque idcirco, cum extremo capite 19. eiusdem libri
vniuersum regum & Heli meminisset, sic 20. caput auspicatur: *moysessem per
sa mem orat. regnantibus israelitarum regnum. finito tempore iudicum a saule rege sum-
ptum. quo tempore fuit Samuel propheta.* Vnde patet S. Augustinum annos
Saulis max ab Heli obitu supputate, nullo tempore Samueli relicto, ab annis
Saulis distincto, & sic vtrique Samueli, inquam, & Sauli totum illud tempo-
ris spatium quod inter Heli casum, & Davidis regnum interiacet adiudicare.
Eto non ignoret Samuelem annos vt minimum 20. post Heli excessum po-
pulo praefuisse, Saule necdum ad regni fastigia euecto.

1. Dices: quomodo igitur hic S. Doctor soli Sauli hos 40. annos tribuit?
Respondet ipse in Saulis annis se vti Scripturae phrasi, quae vsurpatur de obi-
tu Ithae Gen. xi. & Iudithae, cap. 16. atque dicit in sacris codicibus non re-
petiti annos Samuelis separatim notatos: atque ita cum Sauli 40. anni inferri-
untur, non sic esse accipiendum; quasi hos omnes dies Saul regem ege-
rit, sed quia hos omnes dies, (inter Heli & Dauidem elapsos) qui fuerunt 40.
Sauli suo imperio compleuerit. Quem loquendi modum praclare explicat libro
de iuramento Ciuir. cap. 16. & repetit cap. 24. Quicquid sit; Saulem a sua
inauguratione, 40. annos non vixisse clare ostendent rationes quae seq. affe-
rende.

4. Nec admodum vrget Iulij Hilarionis Chronographia: nam & alia ha-
beret non probantur. Verbi gratia, post 20. annos Samsonis, vnum inferit
Semergatis, tum 30. pacis & interregni praeposit Heli iudici, ac denique post
Heli mortem ante Saulis vnctionem annos totos 40. Samueli impertit. Fre-
quentius etiam turbata ratiocinia propinat, nisi annos Samuelis regno Sau-
lis inuoluar: siquidem ab Exodo ad Templi initia receptum 480. annorum
intervallum signat, Samueli vero nullos annos a Saulis annis distinctos
proferat, sed tantum ait Samuelis tempore regem constitutum fuisse Sau-
lem.

5. Obijcit Serarius 1. Tam clare Sanctus Paulus Act. 13. v. 21. hos 40. an-
nos incipit post regem postulatam, vt cum annis Samuelis confundi non
possint, cum isti anni ante regis postulationem fuerint. 2. Sicuti cum D.
Paulus capite citato ait Deum dedisse iudices post annos 450. significat tem-
pus quo illi regnarunt: ita cum dicit dedisse regem Saulem 40. annis. Ad 1. fa-
cile responderi potest sola infirmitate eius quod obijcitur: neq; enim clarius
apostolus separat annos Saulis ab annis Samuelis, qua Moyses Exodi 12. v. 40.
distin-

S. Augu-
stinus de
claratur.

Hilarion
refutatur.

Obiectio 1.

Re p. ad 1.

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

IV
17

distinixerit annos 430. commorationis in Aegypto, ab annis 130. quibus ante descensum in Aegyptum transegerat, licet isti anni vite Iacobi commorationem in Aegypto fuerint. Negandum pariter, quod secundo loco illos 450. annos S. Paulus non tribuit Iudicibus, sed tempori, quod Isaac, vsq; ad terræ distributionem effluxit. Vide infra q. 7.

Ad 20

6. Reliqua Serarij Argumenta eorum doctrinam oppugnant, quod Saul non nisi biennio regnasse putant, si tamen duo aduerterimus. Primum esse admittendam eorum interpretationem, qui Apostolum hisce annis putandis, non tam veritatem, quam vulgi opinionem secutum arbitrantur, enim in alijs, ita in isto quasi 450. annorum numero, accuratus fuisse videtur. Alterum, annos Samuelis reuera in annis regni Saulis non includendos, sicuti anni vtriusq; habitationis in Chananitide in annis commorationis Aegypti, ita Samuelis & Saulis tempora isto 40. annorum numero continenda, breuitatis causa dici soleat, tempus Samuelis, annis Saulis comprehendat, eo quod clarius diceretur, annos Samuelis contineri illo annorum numero, qui Sauli videntur adscripti.

QVÆSTIO VI.

Virum Saul duobus tantum annis regnasse.

1. opinio.

1. **I**D pertinaciter volunt Hebræi in Seder Olam cap. 13. Quia 1. Reg. 2. disertè legimus Saulem duobus annis regnasse. Conferunt Confratres Phrygio, Arias, Adrichomius, Mercator, Vignerius, Varroianus, & alij, qui dat & propugnat Sanctius hic.

Refellitur.

2. Huic tamen interpretationi bonorum auctorum torrens oblatione sequenti parebit. Plura sub Saule gesta sunt, quam vt in brevitate redigi possint. Nam in primis ab eius vnctione, mensis ante transitu Naas Ammonites se vitis labes Galaad dexteros oculos effugerunt, quos cum Saul septimo post die liberasset, comitia in Galgalis habitis, quibus regnum ei confirmatum est. 1. Reg. 11. v. 15. Tum gestum cum Philistæis bellum illud, quod latè describitur hoc cap. 13. & 14. Eo bello Saul confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersus omnes gentes contra Moab & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philistæos, & quæ superabat. Congregatq; exercitum percussit Amalec, & eruit Israel, de gentibus torum eius. Cap. 14. v. 47. Erat autem bellum potens aduersus Philistæos, quibus Saul: nam quemcumq; viderat Saul virum fortem & aptum ad prælium, occidit sibi. ibid. v. 52. Hæ expeditiones eo plus temporis requirebant, quod